

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323200549
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8323200549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci maloletého L. L., W.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Q., za účasti rodičov: otec K.. C. L., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. XXX, V. E. R. F. XXXX/XX, L., zast. T. Z., W.. X.X.XXXX, F. R. XXXX/XX, L., a matka K.. T. L., W.. XX.XX.XXXX, F. Q., T. X, zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, Humenné, a za účasti Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, IČO: 30794536, o udelenie súhlasu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10P/54/2023-130 zo dňa 04.04.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec maloletého sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil matke maloletého L. L., W.. XX.X.XXXX povinnosť zabezpečiť podanie prihlášok na L. školy a to na J. U. Y. a na L. Š. - J. R. Q. F. C. a aby uložil Ústrediu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. povinnosť vykonávať dohľad ohľadom podania prihlášok, nástupu a dochádzky maloletého L. L. na ním uvádzané L. školy.

2. Matka maloletého sa podaným návrhom domáhala, aby jej súd namiesto otca udelil súhlas na podanie prihlášok za maloletého L. L. na L. školy - J. E.. J.. N.. L. U. Q. a na I. E. U. Q., na potvrdenie nástupu alebo nenastúpenia maloletého na vybrané L. školy a na podanie odvolaní v prípade neprijatia maloletého na vybrané L. školy.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Súd návrh otca v časti uloženia povinnosti matke zabezpečiť podanie prihlášok na L. školy za maloletého L. L., W.. XX.X.XXXX na štúdium na J. Y. a L. Š. - J. R. Q. F. a v časti uloženia povinnosti Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny F. vykonávať dohľad ohľadom podania prihlášok, nástupu a dochádzky maloletého zamietla.

II. Návrh matky na udelenie súhlasu za otca na podanie prihlášok za maloletého L. na J. E.. J.. N.. L. U. Q. a na I. E. U. Q. zamieta.

III. Udeľuje matke za otca maloletého súhlas na potvrdenie nástupu alebo nenástupenia maloletého na J. E.. J.. N.. L. U. Q. a na I. E. U. Q..

IV. Udeľuje matke za otca maloletého súhlas na podanie odvolania v prípade neprijatia maloletého L. L. na J. E.. J.. N.. L. U. Q. alebo na I. E. U. Q..

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

4. Rozhodnutie súd právne zdôvodnil ust. § 35, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade súd rozhodol neodkladným opatrením, a to uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn.10P 68/2023 zo dňa 08.03.2023, ktorým udelil matke súhlas za otca na podanie prihlášok na L. školy: J. E.. J.. N.. L. U. Q. a na I. E. U. Q.. Keďže podanie prihlášok na L. školy bolo potrebné realizovať do konca marca 2023, rozhodovanie o tejto veci je bezpredmetné, a preto súd prvej inštancie v tejto časti oba návrhy rodičov zamietol. Taktiež zamietol návrh otca, aby súd uložil Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny F. povinnosť vykonávať dohľad ohľadom podania prihlášok, nástupu a dochádzky maloletého na L. školu. Otec maloletého namietal podanie prihlášok na L. školu bez súhlasu druhého rodiča, pričom ide o nezhodu rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, pričom súd prvej inštancie ustálil, že riešenie tejto otázky nie je v kompetencii Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

6. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky v časti, ktorou sa domáhala, aby jej súd udelil súhlas na potvrdenie nástupu alebo nenástupenia maloletého na vybrané L. školy a na podanie odvolaní v prípade neprijatia maloletého na vybrané L. školy. Vzhľadom na nedostatok komunikácie medzi rodičmi by mohol pri týchto úkonoch nastať medzi rodičmi problém, čo by mohlo mať za následok problémy pri nástupe maloletého na L. školu.

7. O trovách konania rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení účastníkov

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého. Namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne právne posúdenie veci; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonania dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Mal za to, že napadnutý rozsudok je zdôvodnený štandardnými. vzorovými vetami a frázami, ktoré nekorešpondujú so skutočnosťou. Napadnutý rozsudok považuje tiež za zbytočný, nakoľko prihlášky na štúdium na L. školy pre mal. L. boli už dávno podané matkou maloletého, a to ešte predtým, než sa matka maloletého obrátila na súd s touto žalobou. Tvrdenia uvedené na str. 3 v riadku č. 7 napadnutého rozsudku považuje za klamlivé a zavádzajúce. Nie je mu zrejmé, na základe akých skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že sa o štúdium mal. L. nestará a k otázke jeho budúcnosti zaujal pasívny postoj. Žiadal odvolací súd o zdôvodnenie odklonu záverov súdu prvej inštancie od záverov Okresného súdu Zvolen a Okresného súdu Humenné. Poukázal na pasívny postoj zákonnej sudkyne, ktorá mu odmietla podpísať zmenku na 3 miliardy Eur, ktoré by mu mala dlhovať, ako aj na jej spôsob vedenia jednotlivých súdnych konaní, v ktorých vystupuje ako účastník konania. Ďalej namietal, že mu neboli doručené návrhy v konaniach vedených na Okresnom súde Humenné sp.zn. 10P/57/2023 a sp. zn. 10P/67/2023, ale len návrh v konaní sp.zn. 10P/68/2023. Uvedené súdne spisy žiada pripojiť k tomuto konaniu. Odvolateľ nerozumie argumentácii súdu prvej inštancie v bode 5 na str. 3 napadnutého rozsudku ohľadom možnosti pokračovania štúdia hry na klavír či karate v Q., nakoľko v týchto záľubách môže pokračovať aj v F., či v inom meste. Namietal závery súdu prvej inštancie, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že mal. L. si nevie

predstaviť bývať na internáte, čo podľa otca nie je potrebné, keďže by mohol bývať u neho. Rovnako spochybňuje údajné vyjadrenia sestry mal. L., nakoľko v tomto konaní nebola vypočutá, a tiež jej názor a vôľa by nemala mať vplyv na budúcnosť a vzdelanie mal. L., ako aj stanovisko kolízneho opatrovníka maloletého. Tiež mu nie je zrejmé, prečo sa v danej veci vyjadrovalo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny F. a nie Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Q., ktorý bol v tomto konaní ustanovený za kolízneho opatrovníka mal. L.. Pokiaľ súd prvej inštancie odkazoval na ust. § 35 Zákona o rodine a aplikoval toto ustanovenie v rámci tohto konania, nie je mu zrejmé, prečo tak neurobil aj vtedy, keď matka maloletých detí im zmenila trvalý pobyt o 350 km, čím zmenila aj miestnu rozhodovaciu pôsobnosť súdov, a to bez toho, aby o tom rozhodoval akýkoľvek súd. Poukázal tiež na skutočnosť, že matka maloletých bola právoplatne odsúdená za to, že neumožňovala styk mal. detí s druhým rodičom. Nakoľko súd prvej inštancie uvádza, že názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti, chcel by vedieť, kde má súd zadefinované, aké názory zodpovedajú jednotlivým konkrétnym vekom rozumovej vyspelosti dieťaťa, keďže mal. V. a mal. L. už vo veku X a X rokov súdna moc zaťažovala otázkami, s ktorým rodičom chcú byť, pričom tak urobili až po ich nedobrovoľnom odlúčení od otca. Súčasťou odvolania otca maloletého sú aj polemiky o stave slovenskej justície a rôzne invektíva na adresu súdnej moci. Odvolateľ navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmeniť napadnutý rozsudok v súlade s jeho odvolacím návrhom.

9. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka mal. L.. Uviedla, že prihlášky na L. školu podávala až 14.03.2023, teda až po nariadení neodkladného opatrenia, ktorým jej súd udelil súhlas za otca na podanie prihlášok (08.03.2023). Má za to, že odvolanie otca maloletého nesúvisí s podstatou veci, otec v ňom kladie len otázky. Pokiaľ otec namietá, že hra na klavír sa dá učiť aj v inom meste, uviedla, že mal. L. má celé roky jednu učiteľku klavíra a že prejsť k inému učiteľovi by nebolo jednoduché. Považuje za nemysliteľné, aby mal. L. býval u otca, nakoľko tento ho len kritizuje, ponižuje ho a vysmieva sa mu. Zdôraznila, že mal. L. nikdy nemal záujem žiť v Y., či F., nechce žiť s otcom, jasne sa vyjadril, že chce bývať s matkou a jeho sestrou, a to nielen v rozvodovom, ale aj v tomto konaní. Súrodenecký vzťah je podľa matky dôležitý a nevidí žiaden dôvod na to, aby boli súrodenci rozdelení. Navyše, J. v Q., kam sa hlási mal. L., navštevuje aj jeho mal. sestra, čo môže byť pre mal. L. výhodou. Má za to, že mal. L. je vo veku, kedy vie vyjadriť svoj názor, keďže má už XX rokov. S ďalšími návrhmi otca nesúhlasí. Napadnutý rozsudok považuje za správny a v súlade so záujmom mal. L.. V ostatnom zotrvala na svojich doterajších prednesoch. Navrhla odvolanie otca zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keďže jej bol pridelený advokát.

10. K odvolaniu otca sa vyjadril aj kolízny opatrovník mal. L.. Uviedol, že sa dištancuje od atakov otca maloletého na konkrétne fyzické osoby, úrady, či inštitúcie. K podstatným častiam odvolania, ktoré súvisia s predmetom konania uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a zohľadňujúce predovšetkým záujem mal. L. L. - akokoľvek je otec maloletého presvedčený o opaku. Štúdium mal. L. na J.A. E.. J.. N.. L. U. Q. dokáže maloletého pripraviť na ďalšie U.É. vzdelávanie v odboroch, ktoré v budúcnosti zvažuje. Má pre to vytvorené dostatočne podnetné prostredie s inovatívnymi vyučovacími metódami a individuálnym prístupom k študentom a navyše sa nachádza v mieste bydliska mal. L., čo kvôli zachovaniu kontaktov a záujmových činností v známom sociálnom prostredí, ako aj kvôli zachovaniu blízkej vzťahovej väzby so staršou sestrou V. navštevujúcou rovnakú školu a kvôli každodennej starostlivosti matky, čo uprednostňuje aj samotné mal. dieťaťa. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli, pričom a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

12. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca maloletého, odvolací súd v prvom rade argumentuje, že odvolateľ nijakým spôsobom nešpecifikuje a nekonkretizuje dôvodnosť ním uplatnených odvolacích námietok, teda v čom vidí napr. nesprávne právne posúdenie veci, a aké skutkové zistenia súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojoľli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z ust. § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímal možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

13. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok súdu prvej inštancie je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku poukazuje na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľa v odvolaní.

15. K odvolateľom namietanému odvolaciemu dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP) a vyhodnotenie uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, teda relevancie vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, zákonnosti

z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania a z hľadiska pravdivosti, teda hodnovernosti jeho zdroja. Následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov môže v zásade dôjsť len nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, prípadne porušením pravidiel formálnej logiky. Posúdenie najlepšieho záujmu mal. L. v otázke jeho ďalšieho štúdia na L.kole a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvedených skutočností však nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). Ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

17. Za inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) CSP sa považuje procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovanie manudukačnej povinnosti súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím), pričom jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, nie zmätočnosť súdneho rozhodnutia. Takáto vada však v posudzovanej veci indikovaná nebola.

18. Pokiaľ otec maloletého v odvolaní namietal pochybenie súdu prvej inštancie v tom, že mu neboli doručené návrhy v konaniach vedených na Okresnom súde Humenné sp. zn. 10P/57/2023 a sp. zn. 10P/67/2023, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetom tohto odvolacieho konania je prieskum vecnej správnosti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/54/2023, a preto sa odvolací súd nebude a ani nemôže zaoberať prípadným pochybením prvoinštančného súdu v konaniach, ktoré nie sú predmetom tohto odvolacieho konania.

19. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca maloletého, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom, keď ustálil, že otec sa nedostatočne zaujíma o študijné výsledky svojho mal. syna a že k podaniu prihlášok zaujal pasívny postoj, odvolací súd konštatuje, že zo žiadnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie dospel k takýmto záverom. Pokiaľ otec poukazuje na str. 3, riadok 7 napadnutého rozsudku, je potrebné uviesť, že všetky tvrdenia uvedené v bode 2 napadnutého rozsudku, teda aj tvrdenia o postoji otca k štúdiu mal. L., sú vyjadreniami matky maloletého, ktoré boli súčasťou ňou podaného návrhu, a nie závery súdu prvej inštancie ako nesprávne namietal otec maloletého v odvolaní.

20. Rovnako, pokiaľ otec mal. L. namietal závery súdu prvej inštancie ohľadom možnosti maloletého pokračovať v hodinách hry na klavír a učenia sa karate nielen v Q., ale aj v Y., či v F., odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade sa nejedná o závery súdu prvej inštancie, ktorými by zdôvodňoval svoje rozhodnutie, ale o vyjadrenia mal. syna odvolateľa v bode 5 napadnutého rozsudku, ktorý taktiež uviedol, že si nevie predstaviť bývanie na internáte.

21. Odvolací súd má za to, že právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 38 ods. 1 CMP, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine). Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb (§ 38 ods. 2 CMP). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd je povinný zisťovať názor maloletého dieťaťa, pričom je potrebné zdôrazniť, že vyjadrenie názoru maloletého nie je podmienené vekovou hranicou ani rozumovou vyspelosťou, ale schopnosťou ho vyjadriť, a to primárne samostatne. Spôsob zisťovania názoru maloletého sa ponecháva na rozhodnutí súdu, zákon však predpokladá jeho prispôsobenie veku a vyspelosti maloletého. Nakoľko mal. L. má už XX rokov, odvolací súd je toho názoru, že v takomto veku je jednoznačne schopný samostatne vyjadriť svoj názor. Je pravdou, že v konečnom dôsledku posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci III.ÚS 707/04, IV.ÚS 288/04, III.ÚS 2150/07, I.ÚS 3082/10). Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne

názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I.ÚS 268/02). Za danej situácie, kedy si mal. L.C. vybral štúdium na L. škole, ktorá ho dokáže pripraviť na ďalšie U. vzdelávanie v odboroch, ktoré v budúcnosti zvažuje a navyše sa nachádza v mieste bydliska mal. L., nevidí odvolací súd dôvod, prečo by takúto voľbu a rozhodnutie mal. L. bolo potrebné zo strany súdu korigovať. Ako uviedol kolízny opatrovník maloletého, jedná sa o podnetné prostredie s inovatívnymi vyučovacími metódami a individuálnym prístupom k študentom, ktoré je navyše v lokalite, ktorá mu umožní zachovať doterajšie kontakty a záujmové činnosti v známom sociálnom prostredí, ako aj zachovať blízku vzťahovú väzbu so staršou sestrou V., ktorá navštevuje rovnakú školu, akú si vybral mal. L. a umožní matke poskytovať maloletému každodennú starostlivosť. Takýto výber možno nepochybne považovať za súladný s najlepším záujmom mal. L..

22. Pokiaľ ide o polemiky odvolateľa ohľadom stavu slovenskej justície, či prístupu slovenských súdov k výkonu spravodlivosti, odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že odvolacie konanie neposkytuje priestor na vedenie diskusie s účastníkmi konania ohľadom odvolateľom uvádzaných skutočností. Predmetom odvolacieho konania môže byť výhradne prieskum vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia, resp. jeho časti. Pokiaľ mal odvolateľ pochybnosti o nezáujatosti a nestrannosti prvoinštančného, eventuálne odvolacieho súdu, mal využiť inštitút na to určený.

23. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

24. O trovách odvolacieho konania, rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).